

สุภาพบุรุษชุดดำ

ณ ที่ใด มีไตรรงค์ ธงสวัตร ชี้นำชัด คือแหลมทอง อันผ่อนไส
หากศัตรู หม่อมมิต คิดทำลาย ที่มันได้ คือแผ่นดิน ที่สิ้นกู
บันทึกโดย ร.ท.ทิวากร จนท. โครง ปี 2525

พวกเรามีความชำนาญชำนาญในการประกอบวิชาชีพของเรามาก เราทำกันอย่างจริงจังเข้มแข็งการฝึกของเราไม่ใช่จะหนักหนาหนักหน้อยอย่างเดียว แต่ยังคงเสี่ยงอันตรายอย่างยิ่งด้วยดังจะเห็นได้ว่าตอนที่เรายังเรียนและฝึกฝนอยู่นั้น พวกเราต้องเจ็บป่วยล้มตายไปเสียแล้วไม่น้อย ไร่เรียนฝึกฝนจนชำนาญชำนาญในวิชาชีพจนกระทั่งออกปฏิบัติงานจริงจังแล้วเชื่อว่าพวกเรา จะสบายเสียที่ก็หาไม่ กลับยิ่งหนักเข้าไปอีกด้วยซ้ำงานของเราไม่ได้ทำอยู่บนโต๊ะในห้องแอร์ในบ้านเมืองพวกเราต้องแยกย้ายกันไปทำหน้าที่ในท้องถิ่นห่างไกลทุรกันดารทั้งสิ้น เรามีโชคหิน ขอนไม้ เป็นโต๊ะทำงานมีแอร์ธรรมชาติซึ่งอาจจะเย็นยะเยือก หรืออบอ้าวเราร้อนตามฤดูกาล มีขุนเขาลำเนาไพรเป็นฉากหลังแทนตึกกรมระหว่างปฏิบัติหน้าที่ พวกเราต้องเผชิญกับภัยธรรมชาติทุกอย่างด้วยความอดทนไม่ว่าจะเป็นฝนที่ซัดกระหน่ำจนแผ่นดินเป็นทะเลโคลนไม่ว่าจะเป็นแสงแดดที่แผดเผาจนแผ่นดินเป็นทะเลทรายที่ร้อนระอุ ไม่ว่าจะเป็นงูเงี้ยวเขี้ยวขอสารพัดพิษไปจนถึงเลือดไร และขุมที่นำเชื้อมาลเรียมาฉีดใส่ร่างกาย นอกจากภัยธรรมชาติสารพัดพิษและชนิดแล้ว ก็ยังมีภัยจากมนุษย์ด้วยกัน ที่คอยทำร้ายและทำลายอยู่ทุกขณะ ซึ่งเป็นศัตรูที่ยากจะรู้ที่อยู่ที่ไหน ไม่รู้ว่าใครเป็นใคร จนกว่าจะเปิดหน้าต่างหรือกระชากปิ่นออกจากที่ซ่อนแล้ว บางที่ทั้งที่รู้ที่อยู่นั่นคือศัตรู นี่คือผู้ปองร้าย แต่ก็ไม่ทำอะไรไม่ได้จนกว่าตัวเองหรือเพื่อนพ้องจะดับคืบไปเสียก่อน ก่อนจะถึงเวลาที่ศัตรูจะเปิดหน้าต่างเช่นว่านั้นเราก็ไม่มีทางทำอะไรนอกจากแยมยิ้มเข้าไปใส่เพื่อผูกมิตร เกื้อกูลทุกอย่างเพื่อให้เขาเลิกเป็นศัตรูอันตรายทั้งร้อยแปดอย่าง ทั้งจากภัยธรรมชาติและจากมนุษย์ด้วยกันทำให้พวกเราต้องพลีร่างดับคืบถมแผ่นดินไม่มีใครเห็นก็มากที่เพื่อนฝูงช่วยกันลากเอาร่างมาประกอบพิธีให้สมเกียรติก็มากมาย หลายต่อหลายครั้งที่ร่างไร้วิญญาณของพวกเราเคลื่อนอยู่ในหุบเขาน้ำเห็บมาแล้วนับเดือนกว่าเพื่อนจะฝ่าห่ากระสุนศัตรูเข้าไปเอาศพออกมาได้ที่ไม่ตายแต่พิกลพิการ ขาดแขน ขาดขา ดาบอด เป็นอัมพาตง่อยเปลี้ย ทั้งลูก ทั้งเมีย พ่อแม่ให้สู้ชีวิตไปเดียวตายก็มากมายเหลือคณานับพวกเราจะยอมตรากตรำลำบาก เพื่อท่านจะได้อยู่สบาย เราเป็นเพื่อนแท้ที่จะยอมตายเพื่อให้ท่านได้อยู่เป็นสุข เรายอมทนทุกข์เพื่อให้ท่านอยู่รอดปลอดภัย พวกเราสำนึกในศักดิ์ศรีไม่ประพடுத்தสิ่งที่ทำให้ศักดิ์ศรีนั้นเสื่อมคลายพวกเราแยกย้ายกระจัดกระจายให้ท่านได้พบอยู่เสมอทั่วถิ่นทุรกันดารของประเทศไทยเราทำหน้าที่ของเราในฐานะผู้พิทักษ์แผ่นดินไทย ท่านคงจะรู้แล้วซิณะว่าพวกเราคือใคร ใช้แล้วพวกเราคือ " อาสาสมัครทหารพราน นักรบประชาชน "

บันทึกโดย watana@thaimail.com

รบรุกบุกบัน ประจัญบาน เขี้ยวมหาญชาญณรงค์สงคราม
ศัตรูใดใครกล้ามาคุกคาม ข้าจะตามเข่นฆ่าราวี
รุก รุก รุก เด็ดเรารุก บุก บุกบุก บุกเข้าตี
ศัตรูใดใครกล้ามาราวี ข้าจะตีให้มันแยกแตกกระจาย
ถึงตัวตายยอมตายให้โลกรู้ ทหารพรานสู้เพื่อไ้นามความยิ่งใหญ่
เราพร้อมแรงแข็งแกร่งกว่าใครๆ หากตัวตายชื้อยังก้องการณรงค์
ทหารพรานเชี่ยวชาญการศึก เข็มอีกล้ำสู้ศัตรูร้าย
เสียสละเลือดเนื้อและใจกาย มุ่งหมายคุ้มครองป้องแผ่นดิน
สมรมุมนักรบผู้กล้า รบรุกในป่าเป็นอาจิน
แล่นที่มันบันล้าลงผลาญชีวิตน พิน้องเราจนสิ้นวอดวาย
ละคันไถมุงฝึกรบ ใ้เจจนจบยุทธวิธีทั้งหลาย
ไว้ประหารศัตรูผู้ทำลาย ผู้ก่อการที่คิดร้ายต้องทำลายมัน
ทหารพรานพร้อมสู้ไม่ถอย เราไม่ย่อถ้งฝมือและขวัญ
พร้อมไ้รุกบุกฆ่าผ่าประจัน แข็งกว่าเพชรคือเรานั้นทหารพราน
แม้เป็นประชาชน เราทุกคนก็ยังเขี้ยวมหาญ
เขี้ยวเสียแข็งแกร่งเกริกการณื ไว้ประหารหมู่มารพินแผ่นดิน
ขอตั้งปณญานจะรักบ้าน ราช ศาสตร์ ธรนिर เลือดล้างด้วยเลือดจึงสิ้น
เกลือจิมเกลือเพื่อแผ่นดินของไทย
บันทึกโดย จู๋โจมเขากิว

จะอยู่หนแห่งใดไม่ไหวหวั่น
ขอฝ่าฟันอุปสรรคและขวากหนาม
ถึงสิ้นชาติวาสนา ชะตากรรม
จะฝากนามใ้โลกรู้ กูก็ชาย
บันทึกโดย นักรบพนเนจร

